

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 227/2010-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. mája 2010 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. arch. V. B., P., zastúpeného advokátkou JUDr. A. V., B., vo veci namietaného porušenia čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom Krajským súdom v Prešove pod sp. zn. 1 Co 191/2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. arch. V. B. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. apríla 2010 doručená sťažnosť Ing. arch. V. B., P. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v konaní vedenom Krajským súdom v Prešove (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 1 Co 191/2008. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 19. apríla 2010.

Zo sťažnosti a z pripojených listinných dôkazov vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Poprad (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 13 C 225/2006 z 23. septembra 2008 bolo určené, že J. S. (ďalej len „žalobkyňa“) je výlučnou vlastníčkou pozemku parc. č. 347/21 vo výmere 35 m² zapísaného na liste vlastníctva č. 519 v katastrálnom území V. Podľa názoru okresného súdu žalobkyňa nadobudla vlastnícke právo vydržaním. Rozsudkom krajského súdu sp. zn. 1 Co 191/2008 zo 14. septembra 2009 bol rozsudok okresného súdu potvrdený,

avšak v odôvodnení rozsudku bol zmenený začiatok plynutia vydržacej lehoty. Prípisom Krajskej prokuratúry v Prešove (ďalej len „krajská prokuratúra“) č. k. Kc 15/10-4 z 18. februára 2010 bol odložený podnet na podanie mimoriadneho dovolania proti rozsudku krajského súdu podaný sťažovateľom a doručený Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) 29. decembra 2009, pretože nebol zistený dôvod na podanie mimoriadneho dovolania. Prípis bol doručený právnej zástupkyňi sťažovateľa 24. februára 2010.

Podľa názoru sťažovateľa rozsudky všeobecných súdov sú zjavne neodôvodnené a z ústavného hľadiska neudržateľné, pretože došlo k svojvoľnej aplikácii ustanovenia § 129 a nasl. Občianskeho zákonníka o vydržaní. Sťažovateľ preto dospieva k názoru, že došlo k porušeniu čl. 20 ústavy a navrhuje, aby boli rozsudky všeobecných súdov zrušené, vec vrátená na ďalšie konanie a obnovený stav pred porušením označeného základného práva.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom

prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažnosť treba považovať za oneskorene podanú.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Ústavnému súdu nie je známe, kedy presne bol rozsudok krajského súdu sp. zn. 1 Co 191/2008 zo 14. septembra 2009 doručený sťažovateľovi, resp. jeho právnej zástupkyni, avšak z prípisu krajskej prokuratúry č. k. Kc 15/10-4 z 18. februára 2010 je preukázané, že podnet sťažovateľa na podanie mimoriadneho dovolania proti rozsudku krajského súdu bol generálnej prokuratúre doručený 29. decembra 2009. Preto je nepochybné, že najneskôr tohto dňa musel byť rozsudok krajského súdu už sťažovateľovi, resp. jeho právnej zástupkyni doručený. Keďže sťažnosť ústavnému súdu bola odovzdaná na poštovú prepravu až 19. apríla 2010, stalo sa tak dávno po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty. Táto skutočnosť zakladá oneskorenosť sťažnosti.

Ústavný súd poznamenáva, že vo vzťahu k prípisu krajskej prokuratúry č. k. Kc 15/10-4 z 18. februára 2010 by bola sťažnosť podaná v zákonnej lehote, avšak sťažnosť nesmeruje proti opatreniu o odložení podnetu na podanie mimoriadneho dovolania, ale proti rozsudkom všeobecných súdov.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. mája 2010